



SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 128/08-13

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 17. apríla 2008 predbežne prerokoval sťažnosť M. H., B., zastúpeného advokátom JUDr. A. G., B., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 9 C 188/2005 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť M. H. o d m i e t a pre neprípustnosť.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 25. marca 2008 doručená sťažnosť M. H., B. (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátom JUDr. A. G., B., ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane

ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 9 C 188/2005.

Zo sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ podal 10. marca 2005 okresnému súdu návrh na vydanie platobného rozkazu, ktorým sa domáhal zaplatenia sumy 71 173,83 Sk s príslušenstvom proti žalovanému v I. rade – K. p., a. s., Bratislava (ďalej len „žalovaný v I. rade“), a proti žalovanému v II. rade – J. R., B. (ďalej len „žalovaný v II. rade“).

Okresný súd vydal 3. mája 2005 v tejto veci platobný rozkaz, proti ktorému podal žalovaný v I. rade v stanovenej lehote odpor, ktorý bol 29. júla 2005 zaslaný okresným súdom sťažovateľovi na vyjadrenie. Sťažovateľ sa k odporu vyjadril 9. augusta 2005. Keďže okresný súd od tohto dátumu v uvedenej veci ďalej nekonal, podal sťažovateľ 20. apríla 2007 a 21. septembra 2007 žiadosť o nariadenie termínu pojednávania. Okresný súd reagoval 10. októbra 2007 nariadením termínu pojednávania, ktorý však bol 14. novembra 2007 zrušený. Sťažovateľ opäť 13. februára 2008 požiadal okresný súd o nariadenie termínu pojednávania, pričom 14. februára 2008 podal sťažnosť predsedníčke okresného súdu na prietahy v konaní. Predsedníčka okresného súdu v odpovedi z 22. februára 2008 skonštatovala, že sťažnosť sťažovateľa je dôvodná, a sťažovateľovi oznámila, že 13. februára 2008 okresný súd nariadil v tejto veci termín pojednávania.

Z obsahu sťažnosti a zo zistenia ústavného súdu vyplýva, že konanie okresného súdu vedené pod sp. zn. 9 C 188/2005 dosiaľ nebolo právoplatne skončené.

V rámci odôvodnenia sťažnosti sťažovateľ ďalej uviedol: *„Vzhľadom na fakt, že Okresný súd Bratislava I. v danej veci už viac ako tri roky nekoná a ani nevytýčil do dnešného dňa termín pojednávania, ktoré by sa v skutočnosti aj uskutočnilo, máme za to, že uvedený súd porušuje čl. 6, ods. 1 Dohovoru a čl. 48 Ústavy SR, ktorý zaručuje každému prejednanie jeho veci bez zbytočných prietahov.“*

Vzhľadom na uvedené sťažovateľ ústavnému súdu navrhol, aby vydal nález, v ktorom vysloví, že jeho základné právo podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právo podľa čl. 6

ods. 1 dohovoru boli postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 9 C 188/2005 porušené, prikázal okresnému súdu konať bez zbytočných prietáhov, priznal sťažovateľovi primerané finančné zadost'učinenie v sume 200 000 Sk a náhradu trov konania v sume 9 067 Sk.

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí senátu bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Z obsahu sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľ 10. marca 2005 podal okresnému súdu návrh, v ktorom žiadal platobným rozkazom uložiť žalovaným v I. a II. rade spoločne a nerozdielne zaplatiť sumu 71 173,83 Sk s úrokom z omeškania s odôvodnením, že žalovaný v II. rade pri dopravnej nehode 29. novembra 2004 spôsobil

sťažovateľovi škodu prevádzkou motorového vozidla, na ktoré mal uzavreté povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla so žalovaným v I. rade. Návrh bol zaevidovaný pod sp. zn. 1 Ro 730/05.

Dňa 3. mája 2005 okresný súd vydal platobný rozkaz, proti ktorému odporca v I. rade 26. mája 2005 podal odpor. Okresný súd uznesením 2. júna 2005 vyzval odporcu v I. rade na zaplatenie súdneho poplatku za podaný odpor, ktorý odporca v I. rade 27. júna 2005 zaplatil. Návrh sťažovateľa bol 26. júla 2005 prevedený do registra C a zaevidovaný pod sp. zn. 9 C 188/2005. Dňa 29. júla 2005 bol odpor doručený sťažovateľovi na vyjadrenie, ktorý sa k nemu vyjadril 9. augusta 2005. Sťažovateľ 20. apríla 2007 a 21. septembra 2007 podal okresnému súdu žiadosť o nariadenie termínu pojednávania. Okresný súd 10. októbra 2007 nariadil termín pojednávania, ktorý však bol 14. novembra 2007 zrušený. Dňa 10. októbra 2007 požiadal okresný súd žalovaného v I. rade o zaslanie kópie spisu poistnej udalosti, ktorú žalovaný v I. rade doručil okresnému súdu 25. októbra 2007. Okresný súd 13. februára 2008 nariadil termín pojednávania.

Z vyjadrenia predsedníčky okresného súdu na sťažnosť sťažovateľa vyplýva, že v období od 29. júla 2005 do 10. októbra 2007 a od 10. októbra 2007 do 13. februára 2008 okresný súd vo veci nevykonal žiadny procesný úkon, čo možno považovať za prietah v konaní, ktorý bol spôsobený predovšetkým vysokým nápadom vecí v oddelení vyššieho súdneho úradníka, zákonného sudcu, ako aj nedostatočným personálnym obsadením sudcov na civilnom úseku okresného súdu. Zároveň predsedníčka okresného súdu sťažovateľovi oznámila, že vyzvala zákonného sudcu a vyššieho súdneho úradníka, aby vo veci konali tak, aby k prietahom zo strany súdu nedochádzalo.

Na základe týchto zistení ústavný súd konštatuje, že sťažovateľ pred tým, než sa obrátil na ústavný súd, podal sťažnosť na prietahy v konaní, čím využil právny prostriedok nápravy podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde. Na sťažnosť zo 14. februára 2007 odpovedala predsedníčka okresného súdu 22. februára 2007. Sťažnosť na zbytočné prietahy v konaní okresného súdu podľa čl. 127 ústavy z 19. marca 2008 bola ústavnému súdu bola doručená 25. marca 2008.

Podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných prostriedkov. Podľa § 53 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd neodmietne prijatie sťažnosti, aj keď sa nesplnila táto podmienka, ak sťažovateľ preukáže, že túto podmienku nesplnil z dôvodov hodných osobitného zreteľa.

Ústavný súd opakovane vyslovil, že podanie sťažnosti na prietahy podľa § 62 ods. 1 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o súdoch“) považuje za vyčerpanie účinného prostriedku nápravy v zmysle § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde len v tom prípade, ak sťažovateľ poskytne príslušnému súdu dostatočný priestor na prijatie opatrení za účelom nápravy a odstránenie protiprávneho stavu zapríčineného jeho nečinnosťou alebo neefektívnou činnosťou. Vzhľadom na to, že sťažnosť bola ústavnému súdu doručená 25. marca 2008, posúdil ústavný súd podanie sťažnosti na prietahy podľa zákona o súdoch zo strany sťažovateľa iba ako formálny úkon, ktorému nemožno pripísať účinky, ktoré by inak takáto sťažnosť mohla mať, ak by predsedníčka okresného súdu dostala primeranú lehotu na prijatie opatrení proti zbytočným prietahom v napadnutom konaní (podobne IV. ÚS 74/05, IV. ÚS 48/06, II. ÚS 101/06).

V súvislosti s tým ústavný súd poznamenáva, že vyčerpanie opravných prostriedkov alebo iných právnych prostriedkov, ktoré zákon sťažovateľovi na ochranu jeho základných práv a slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je oprávnený podľa osobitných predpisov, je jedným z atribútov prípustnosti sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy, a teda podmienkou konania vo veci individuálnej ochrany základných práv a slobôd pred ústavným súdom.

Na základe týchto zistení ústavný súd dospel k záveru, že v zmysle § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť nie je prípustná, a preto ju odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti sa ústavný súd ďalšími nárokmi sťažovateľa nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 17. apríla 2008